

PARAULA I VIDA

Cridats a viure l'alegria de la missió

Iniciem el setembre i aviat començarem a posar en marxa el nou curs. De fet el nostre Bisbat d'Urgell sempre som matiners, i ja a finals d'agost, quan potser d'altres fan vacances, els mestres i professors de religió, catequistes i agents educatius ens hem retrobat per reflexionar junts a les **Jornades de Teologia** a La Seu, la temàtica «Cridats a donar-nos. Educar en clau cristiana» ajudats per Francesc Torralba i el P. Enric Puig, jesuïta. I amb la joiosa solemnitat del proper dimarts de la **Mare de Déu de Núria i Meritxell**, podem dir que ja tot recomença, posant la nostra programació pastoral i el nou curs en mans de la nostra Patrona, la Verge Maria.

Per això m'ajuda el que fou el lema del nostre pelegrinatge diocesà a Lourdes el proppassat mes de juny: «Lourdes, l'Alegria de la Missió». Aquest lema proposat pel Santuari era una forta invitació a convertir-nos en deixebles missioners, com ens ha demanat el Papa Francesc en la seva Exhortació apostòlica *L'alegria de l'Evangeli*.

Fem per tant com Santa Bernadeta, apropem-nos a la Verge Maria, la nostra Mare celestial, i ella ens

portarà a la trobada amb Aquell que dissipa la tristesa, la desconfiança, el cansament i el derrotisme que tan sovint impregnen les nostres vides i ens impedeixen treballar amb joia per la missió d'anunciar l'Evangeli amb obres i amb paraules. Tornem a sortir a sembrar amb confiança, sense por! Recordem que el Papa Benet XVI deia: «No es comença a ser cristià per una decisió ètica o una gran idea, sinó per l'encontre amb un esdeveniment, amb una Persona, que dóna un nou horitzó a la vida i, amb això, una orientació decisiva» (*Deus caritas est* 1). I el Papa Francesc ens convida a tots a aquesta trobada amb Jesucrist viu, que omple d'alegria, canvia la vida i impulsa a comunicar el que hem viscut.

Només Jesús pot omplir el cor de les persones de **la veritable alegria**, i ens regala la seva misericòrdia i el goig de ser fills de Déu. Qui s'ha deixat trobar per Crist ressuscitat, sent com queda transformada tota la seva persona i com l'uneix a la comunitat dels seus deixebles, la Mare Església. Perquè quan la trobada personal amb Jesús és genuïna, es dóna la restauració radical del nostre ésser, pensar, sentir i actuar, i quedem enfortits per sembrar la bondat i per predicar l'Evangeli. De cara al

nou curs, convé que l'alegria de la trobada amb Jesucrist, ens impulsi a anunciar allò que ens ha captivat i a compartir amb alegria l'experiència de salvació que vivim com a cristians. Molts ho esperen, tots ho necessiten...

Que ens sigui motiu de gran goig sentir-nos de nou enviats per Jesús per portar amb alegria el tresor del seu Evangeli a tothom: «Aneu i feu deixebles de tots els pobles, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant; i ensenyant-los a guardar tot el que us he manat» (Mt 28,19-20). Perquè ser cristià, deixeble missioner, no és una càrrega, sinó un do: Déu Pare ens ha beneït en Jesucrist, el seu Fill, Salvador del món. I no podem amagar aquesta perla preciosa que, sense cap mèrit, hem rebut.

Demanem a la **Mare de Déu de Núria**, Patrona del nostre Bisbat d'Urgell, que ens ensenyi a sortir amb entusiasme a la missió, a acostar d'altres a la trobada personal amb el seu Fill, com Ella ho va fer amb Bernadeta, i a servir amb amor els malalts i els pobres perquè la missió sigui creïble i eficaç segons l'Evangeli.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Inauguració dels treballs de restauració de sis esglésies de la Vall d'Àneu

Dissabte dia 18 de juliol, l'Arquebisbe d'Urgell, Joan-Enric Vives, va presidir la inauguració dels treballs de restauració duts a terme en sis esglésies de les Valls d'Àneu (Pallars Sobirà) en el marc del Programa Romànic Obert. Al municipi de l'Alt Àneu, s'han restaurat l'església parroquial de Sant Pere de Sorpe, l'ermita de la Mare de Déu de les Neus d'Arreu i l'església dels Sants Just i Pastor de Son, i, al municipi de la Guingueta d'Àneu, l'església Parroquial de Sant Bartomeu, a Dorve, el monestir de Sant Pere del Burgal, a Escaló i l'església-santuari de Santa Maria d'Àneu, a Escalarre.

La restauració d'aquestes esglésies posa en valor el patrimoni religiós i cultural d'aquestes valls del Pallars.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Una Església de moltes cultures

El desembre del 2015 farà cinquanta anys de la cloenda del Concili Vaticà II (1962-1965). Un dels seus temes centrals va ser el misteri de l'Església com a comunitat de comunitats. La sorpresa d'una Església múltiple apareix ja el dia de la Pentecosta; gent de tot arreu reben l'anunci de l'obra salvadora de Déu (Ac 2,5-11). El llibre de l'Apoca-

lipsis formula el mateix impacte: «Gent de tota tribu i llengua i poble i nació» (Ap 5,9). Nosaltres ho formulem en categories de diversitat cultural.

Quan diem «cultura» volem dir tot el que és propi d'un poble; potser en primer lloc, la llengua; també les tradicions, els cants, les expressions populars, la manera de vestir, d'organitzar-se; els valors, el tarannà...

La cultura xinesa és diferent de l'equinival i de la mediterrània i de la del Camerun. Doncs bé, la fe cristiana i l'esperit evangèlic estan cridats a ser viscuts per cada poble i cada cultura.

Això té dues conseqüències importants. Una, no hi ha cap cultura que pugui pretendre una mena de privilegi o de nivell superior en la seva vivència evangèlica; l'altra, no hi

ha cap cultura humana que sigui exclosa de la crida a la vida cristiana. Cada comunitat cristiana està cridada a viure l'Esperit evangèlic de fe, d'amor, d'esperança, de pau, de llibertat, d'alegria, en les seves coordenades culturals i segons la seva manera de ser.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

Llamados a vivir la alegría de la misión

Iniciamos septiembre y pronto empezaremos a poner en marcha el nuevo curso. De hecho en nuestro Obispado de Urgell siempre somos madrugadores, y ya a finales de agosto, cuando quizás otros hacen vacaciones, los maestros y profesores de religión, catequistas y agentes educativos nos hemos reencontrado para reflexionar juntos en las **Jornadas de Teología** en La Seu, la temática «*Llamados a darnos. Educar en clave cristiana*» ayudados por Francesc Torralba y el P. Enric Puig, jesuita. Y con la gozosa solemnidad del próximo martes de la **Virgen de Nuria y Meritxell**, podemos decir que ya todo recomienza, poniendo nuestra programación pastoral y el nuevo curso en manos de nuestra Patrona, la Virgen María.

Por eso me ayuda lo que fue el lema de nuestro peregrinaje diocesano en Lourdes el pasado mes de junio: «*Lourdes, la Alegría de la Misión*». Este lema propuesto por el Santuario era una fuerte invitación a convertirnos en discípulos misioneros, como nos ha pedido el Papa Francisco en su Exhortación apostólica *La alegría del Evangelio*. Hagamos por tanto como Sta. Bernardita, acerquémonos a la Virgen María, nuestra Madre celestial, y ella nos llevará al encuentro con Aquel que disipa la tristeza, la desconfianza, el cansancio y el derrotismo que tan a menudo impregnan nuestras vidas y nos impiden trabajar con alegría por la misión de anunciar el Evangelio con obras y con palabras. ¡Volvamos a salir a sembrar con confianza, sin miedo! Recordemos que el Papa decía: «No se comienza a ser cristiano por una decisión ética o una gran idea, sino por el encuentro con un acontecimiento, con una Persona, que da un nuevo horizonte a la vida y, con ello, una orientación decisiva» (*Deus caritas est* 1). Y el Papa Francisco nos invita a todos a este encuentro con Jesucristo vivo, que llena de alegría, cambia la vida e impulsa a comunicar lo que hemos vivido.

Sólo Jesús puede llenar el corazón de las personas de la verdadera alegría, y nos regala su misericordia y la alegría de ser hijos de Dios. Quien se ha dejado encontrar por Cristo resucitado, siendo cómo queda transformada toda su persona y cómo lo une a la comunidad de sus discípulos, la Madre Iglesia. Porque cuando el encuentro personal con Jesús es genuino, se da la restauración radical de nuestro ser, pensar, sentir y actuar, y quedamos fortalecidos para sembrar la bondad y para predicar el Evangelio. De cara al nuevo curso, conviene que la alegría del encuentro con Jesucristo, nos impulse a anunciar lo que nos ha cautivado y a compartir con alegría la experiencia de salvación que vivimos como cristianos. Muchos lo esperan, todos lo necesitan... Que nos sea motivo de gran alegría sentirnos nuevamente enviados por Jesús para llevar con alegría el tesoro de su Evangelio a todo el mundo: «*Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado*» (Mt 28,19-20). Porque ser cristiano, discípulo misionero, no es una carga, sino un don: Dios Padre nos ha bendecido en Jesucristo, su Hijo, Salvador del mundo. Y no podemos esconder esta perla preciosa que, sin mérito, hemos recibido.

Pidamos a la **Virgen de Nuria**, Patrona de nuestro Obispado de Urgell, que nos enseñe a salir con entusiasmo a la misión, a acercar a otros al encuentro personal con su Hijo, como Ella lo hizo con Bernardita, y a servir con amor a los enfermos y los pobres para que la misión sea creíble y eficaz según el Evangelio.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Núria celebra la Festa de Sant Gil amb l'estrena d'un documental

El Santuari de Núria ha celebrat la Festa de Sant Gil, una de les diades més remarcables que acull un gran nombre de pelegrins i de pastors de la Vall, ja que aquesta és també la seva festa. La jornada

va començar amb el tradicional esmorzar de pastors i amb l'arribada de les autoritats convidades es va dur a terme l'estrena d'un documental sobre l'exili de la Mare de Déu de Núria durant el període de conflicte encetat

el 1936, realitzat amb el suport de Manuel Castellet, autor del llibre sobre l'exili.

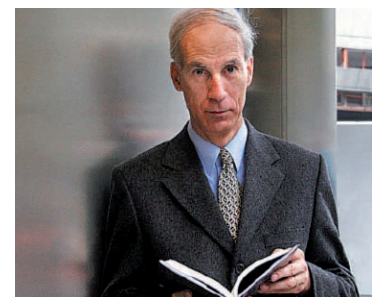
La Missa Solemne, presidida per Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell, va ser l'acte central de la diada, juntament amb la posterior processó de la Mare de Déu, portada pels pastors fins a l'ermita de Sant Gil. Aquesta és una festa molt viscuda i popular, on es troben els veïns dels pobles de la Vall i també els convidats que volen conèixer de més a prop el Santuari.

El Santuari ha celebrat aquesta diada com a Basílica per primera vegada després de la seva designació la passada tardor, el que li ha donat un lluïment especial.

David Jou fa l'homilia literària enguany, a Sta. Maria d'Organyà

Les homilies d'Organyà, un conjunt de sermons que els canonges i preveres usaven en algunes dates assenyalades són el document literari escrit en català més antic que es conserva. N'hi ha d'altres documents escrits en aquesta llengua i també provenen del diplomatarí d'Organyà... però tenen un altre significat (greuges, notificacions, actes notariais). Una part d'aquests documents estan als arxius del Bisbat d'Urgell i d'altres a la Biblioteca Nacional de Catalunya. Avui, les homilies d'Organyà són també un referent cultural. L'Ajuntament ha creat

des de fa uns anys uns premis literaris sota el seu aixopluc i es llegeixen dues homilies modernes, una de laica feta per un escriptor i l'altre pronunciada per una persona de l'àmbit religiós o eclesial. Enguany, l'homileta és el doctor en física i poeta David Jou, que es destaca pel seu treball en la fusió de la ciència i la religió. El primer cap de setmana de setembre es converteix cada any en un recordatori del moment de la troballa dels pergamins, el 1907 per part de l'historiador Miret i Sans, documents on conflueixen la cultura i els valors que ens han fet arribar

fins aquí. Al llarg del cap de setmana del 5 i 6 de setembre coincideix amb la Festa del Llibre Pirinenc, una cita cultural important en les nostres comarques pirinenques.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Catequesi sobre la Família: Natzaret

«Déu va triar néixer en una família humana, que va formar ell mateix.

La va formar en un poblet perdut de la perifèria de l'Imperi Romà. (...) Allí es va iniciar la història més santa i més bona, la de Jesús entre els homes! I allí residia aquesta família.»

«Certament, no ens és difícil imaginar què podrien aprendre els pares de la dedicació de Maria per aquell Fill! I quants ense-

nyaments podrien treure els pares de l'exemple de Josep, home just, que va dedicar la vida a sostenir i defensar l'infant i l'esposa —la seva família— en els moments difícils! I no cal dir quants nois podrien ser encoratjats per Jesús adolescent a comprendre la necessitat i la bellesa de conrear la vocació més profunda, i de somniar en gran!»

«Cada família cristiana pot acollir Jesús, escoltar-lo, parlar amb

ell, custodiar-lo, protegir-lo, créixer amb ell; i així millorar el món. Fem espai en el nostre cor i en els nostres dies al Senyor. Així ho van fer també Maria i Josep, i no va ser fàcil: quantes dificultats van haver de superar!

La família de Natzaret ens empeny a redescobrir la vocació i la missió de la família, de cada família.»

(Dimecres, 17 de desembre de 2014)

JORNADES DE TEOLOGIA A LA SEU D'URGELL

«Cridats a donar-nos. Educar en clau cristiana»

PARLEM AMB EL P. ENRIC PUIG, S.J.

Escola cristiana: creixement integral

Quins són els potencials de l'escola cristiana?

En primer lloc, en destacaria el professorat, professional amb vocació, compromès, ben preparat i en constant actualització i perfeccionament. És una escola en permanent recerca, que millora cada dia i innova per assolir un millor aprenentatge cercant la personalització i l'adaptació a cada alumne, amb una proposta educativa que, des de la bona nova de Jesús i en un clima de llibertat, proposa un horitzó de sentit per a la persona i ofereix camins de creixement integral. Una escola orientadora; una escola catalana, oberta al multilingüisme i que forma alumnes plurilingües; i moderna pel que fa als nous entorns d'aprenentatge i a la incorporació de la cultura digital.

Què vol explicar amb la seva proposta d'«una mirada creient a l'escola»?

En els darrers anys, les escoles han fet un salt qualitatiu en l'acció formativa amb la implementació de noves metodologies, amb la introducció de les noves tecnologies i les moltes possibilitats que se'n deriven; i en la gestió de centres, amb l'aplicació de criteris i procediments més professionals. Tot això és bo i hem de seguir en aquesta línia sense perdre, però, la dimensió humanista de l'educació que neix de l'Evangeli, dels ensenyaments de Jesús. L'escola ha de continuar sent una comunitat de vida i els mestres i professors, amb el seu testimoni i les seves paraules, exemples i referents fonamentals.

Per què parla vostè d'«alumnes ben preparats i millors persones»?

El diàleg educatiu ha de fer créixer en coneixements, en saviesa i en humanitat. Les propostes educatives han de formar persones equilibrades, amables, intel·lectualment competents, obertes al creixement, sensibles a la seva interioritat i a les seves possibilitats espirituals, conscients de la realitat, compassives; és a dir, que puguin compartir el dolor de l'altre, amb la sensibilitat generosa que compromet, amb la justícia que fa desitjar transformar el món per fer-lo més humà, més habitable, menys desigual per a les persones, més solidari. L'escola ha de formar homes i dones que defugin les drecceres fàcils i que sàpiguen caminar pel camí de les benaurances.

La Sala Sant Domènec de La Seu d'Urgell va acollir el 27 i 28 d'agost les Jornades de Teologia, que enguany han tractat en profunditat el tema de l'educació i de reflexionar sobre quina pràctica educativa hem de dur a terme des d'una perspectiva cristiana. El ponent ha estat enguany el P. Enric Puig S.J., que va aportar la seva percepció de la formació i l'educació des de la perspectiva cristiana, de com acompanyar alumnes ben preparats i millors persones, i de l'altre va fer una glossa del mestratge educatiu que ens proposa el Papa Francesc. Ell va parlar el dia 27 d'agost i al dia següent, el Dr. Francesc Torralba va fer una aportació a aquesta qüestió des de la filosofia, plantejant per-

què eduquem i com educar des del do i per al do, tot treballant els talents. Per a Francesc Torralba, cal educar l'experiència de la fe, perquè les generacions de joves i infants necessiten un mapa per a orientar-se en el món d'avui i la pregària i la fe formen part de la confecció d'aquest mapa com a coordenades de gran valor.

Els ponents van proposar la transformació vertiginosa dels escenaris educatius, canviant alumnes, mestres, pares, famílies... encara que hi ha sempre elements que sempre seran vàlids, com vetllar perquè l'educació sigui una manera de fer créixer la persona en totes les seves dimensions i un camí per assolir el seu màxim grau de plenitud.

AGENDA

8 de setembre:

—Festa de la Patrona de la Diòcesi, la M.D. de Núria. Missa solemne a les 12 h al Santuari; i festa de la Patrona del Principat d'Andorra, la M.D. de Meritxell. Missa solemne a les 11 h al Santuari.

—Presentació i benedicció de les noves instal·lacions de Nougrats, empresa d'inserció laboral de Càritas. A la Seu d'Urgell, a les 19 h, nova botiga, i taller de reciclatge de roba i serveis de neteja.

19 de setembre:

—Confirmacions a Vielha.

—Inauguració del nou centre d'activitats de Càritas a La Vall d'Aran. El centre s'afegeix a la xarxa de centres a Balaguer, Puigcerdà i La Seu d'Urgell.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. ■ Dilluns (litúrgia hores: 3a setm.) [Col 1,24-2,3 / SI 61,6-7.9 / Lc 6,6-11]. Sant Albí, bisbe; santa Regina, vg. i mr.; santa Judit, personatge bíblic.

8. □ Dimarts [Mi 5,1-4a / SI 12,6ab.6cd / Mt 1,1-16.18-23]. El Naixement de la Verge Maria, festa de la tradició oriental (s. v) i de nombroses advocacions: Núria, Meritxell... (marededéus trobades) i d'altres; Mare de Déu de Núria (patrona principal de la diòcesi d'Urgell); Mare de Déu de Meritxell (patrona principal d'Andorra); sant Adrià, soldat mr. a Nicomèdia (303); sant Sergi I papa (siríac, 687-701); santa Adela (s. xi), religiós.

9. □ Dimecres [Col 3,1-11 / SI 144,2-3.10-11.12-13ab / Lc 6,20-26]. Mare de Déu del Claustre (Solsona), romànica; sant Pere Claver (Verdú, 1580 - Cartagena d'Índies, 1654), prev. jesuïta, apòstol dels esclaus a Colòmbia.

10. ■ Dijous [Col 3,12-17 / SI 150,1-2.3-4.5-6 / Lc 6,27-38]. Sant Nicolau de Tolentino, prev. agustinià; beats Domènec Castellet (1592-1627), d'Esparreguera, Lluís Eixarc (1597-1628), de Barcelona, prev. dominicans i mrs. a Omura (Barcelona i Sant Feliu de Llobregat), i beat Jacint Orfenell, mr. (Tortosa).

11. ■ Divendres [1Tm 1,1-2.12-14 / SI 15,1-2 | 5.7-8.11 / Lc

6,39-42]. Beat Bonaventura Gran (Riudoms 1620 - Roma 1684), rel. franciscà (Tarragona); sant Protus i sant Jacint, germans mrs. (s. iv); santa Teodora Alexandrina, penitent.

12. ■ Dissabte [1Tm 1,15-17 / SI 112,1-2.3-4.5-7 / Lc 6,43-49]. El Santíssim Nom de Maria, M. D. de Lluc, patrona de Mallorca, i altres advocacions; sant Guiu, pelegrí.

13. ■ Diumenge vinent, XXIV de durant l'any (litúrgia hores: 4a setm.) [Is 50,5-9a / SI 114,1-2.3-4.5-6.8-9 / Jm 2,14,18 / Mc 8,27-35]. Sant Joan Crisòstom (†407), bisbe de Constantinoble i doctor de l'Església; sant Felip, pare de santa Eugènia.

Diumenge XXIII de durant l'any

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 35,4-7a)

Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por: Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig, perquè l'aigua ha brotat a l'estepa, han nascut torrents en el desert, les terres xardoroses ara són estanys, el país de la set és ple de fonts d'aigua.

► Salm responsorial (145)

R. Lloa el Senyor, ànima meva.

El Senyor es manté fidel per sempre, / fa justícia als oprimits, / dóna pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dóna la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts, / el Senyor estima els justos, / el Senyor guarda els forasters. R.

Manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre; / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

► Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 2,1-5)

Germans meus, vosaltres que creieu en Jesucrist, el nostre Senyor gloriós, no heu de comprometre la vostra fe amb diferències entre les persones. Suposem que, mentre esteu reunits, entra un home ben vestit i amb un anell d'or, i entra també un pobre mal vestit. Si us fixàveu primer en el que va ben vestit i li dèieu: «Segui aquí, que estarà millor», però al pobre li dèieu: «Tu queda't dret o seu aquí, als meus peus», no faríeu diferències entre vosaltres? No seríeu homes que jutgen amb criteris dolents? Escolteu, germans meus estimats: No sabeu que Déu ha escollit els pobres d'aquest món per fer-los rics en la fe i hereus del Regne que ell ha promès als qui l'estimen?

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (7,31-37)

En aquell temps, Jesús tornà del territori de Tiro pel camí de Sidó, i se n'anà cap al llac de Galilea, passant pel territori de la Decàpolis. Li portaren un sord, que a penes sabia parlar, i li demanaren que li imposés les mans. Jesús se l'endugué tot sol, lluny de la gent, li posà els dits a les orelles, escopí i li tocà la llengua, aixecà els ulls al cel, sospirà i digué: «Efatà», que vol dir, «obre't». A l'instant se li obriren les orelles, la llengua se li deslligà i parlava perfectament. Jesús els prohibí que ho diguessin a ningú, però com més els ho prohibia, més ho explicaven a tothom, i no se'n sabien avenir. Deien: «Tot ho ha fet bé: fa que els sords hi sentin i que els muts parlïn.»

► Lectura de la profecia de Isaïas (Is 35,4-7a)

Decid cobardes de corazón: «Sed fuertes, no temáis. Mirad a vuestro Dios que trae el desquite, viene en persona, resarcirá y os salvará.»

Se despegarán los ojos del ciego, los oídos del sordo se abrirán, saltará como un ciervo el cojo, la lengua del mudo cantará. Porque han brotado aguas en el desierto, torrentes en la estepa; el páramo será un estanque, lo reseco un manantial.

► Salmo responsorial (145)

R. Alaba, alma mía, al Señor.

Que mantiene su fidelidad perpetuamente, / que hace justicia a los oprimidos, / que da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos, / el Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión de edad en edad. R.

► Lectura de la carta del apòstol Santiago (Stg 2,1-5)

Hermanos míos:

No juntéis la fe en nuestro Señor Jesucristo glorioso con el favoritismo. Por ejemplo: Llegan dos hombres a la reunión litúrgica. Uno va bien vestido y hasta con anillos en los dedos; el otro es un pobre andrajoso. Veis al bien vestido y le decís: «Por favor, siéntate aquí en el puesto reservado.» Al pobre, en cambio: «Estáte ahí de pie o siéntate en el suelo.»

Si hacéis eso, ¿no sois inconsecuentes y juzgáis con criterios malos? Queridos hermanos, escuchad: ¿Acaso no ha elegido Dios a los pobres del mundo para hacerlos ricos en la fe y herederos del reino, que prometió a los que lo aman?

► Lectura del Santo Evangelio según San Marcos (Mc 7,31-37)

En aquel tiempo, dejó Jesús el territorio de Tiro, pasó por Sidón, camino del lago de Galilea, atravesando la Decàpolis. Y le presentaron un sordo que, además, apenas podía hablar; y le piden que le imponga las manos. Él, apartándolo de la gente a un lado, le metió los dedos en los oídos y con la saliva le tocó la lengua. Y, mirando al cielo, suspiró y le dijo: «Efatà», esto es «Ábrete». Y al momento se le abrieron los oídos, se le soltó la traba de la lengua y hablaba sin dificultad. Él les mandó que no lo dijeran a nadie; pero, cuanto más se lo mandaba, con más insistencia lo proclamaban ellos. Y en el colmo del asombro decían: «Todo lo ha hecho bien; hace oír a los sordos y hablar a los mudos.»

COMENTARI

Obre't

L'himne a l'alegria d'Is 35 anuncia: *Arribaran la felicitat i l'alegria; planys i tristesa fugiran. Quin és el motiu? Aquí teniu el vostre Déu que us ve a salvar: perquè Ell és la font i motor de la nostra salvació. Quins signes hi ha de la salvació anunciada? L'aigua ha brotat en l'estepa, han nascut torrents en el desert. El que semblava impossible s'ha fet realitat.*

El sentit literal de la profecia es compleix a l'evangeli quan a Jesús li portaren un sord, li posà el dit a les orelles, aixecà els ulls al cel i digué: «Efatà» que vol dir «Obre't»; i llavors al sordmut se li obriren les orelles i la llengua se li deslligà. L'ús evangèlic de l'expressió original aramea «Efatà» avala la historicitat del fet.

El sord és símbol de qui no vol escoltar Déu; i el mut ho és del cristià que no anuncia la Bona Notícia de Crist Salvador. Té remei la sordesa dels qui no volen escoltar Déu i la mudesa de tants que, dient-se cristians, no ho proclamen amb la seva vida? Sí! També avui el Senyor fa que el sord hi senti i que el mut parli; també avui a l'Església i al món cal copsar el «ja sí» de la salvació amb tants fills de Déu que viuen de debò les Benaurances.

Al sordmut de l'Evangeli uns el portaren a Jesús demanant-li que li imposés les mans. Avui hi ha molts sordmuts necessitats de què algú els porti fins Jesús. Com? Potser primer amb un estil de vida que interpel·li: *No comprometent la nostra fe amb diferències entre les persones; perquè fer diferències entre rics i pobres és negar la condició de fills del Déu que no fa distinció de persones (Rm 2,11).* I també amb l'anunci explícit i engrescador de Jesucrist i de la seva Bona Nova.